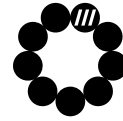

OCCASIONALS III
THEY LIFTED ME INTO THE SUN AGAIN
AND PACKED MY EMPTY SKULL WITH CINNAMON
JASON DODGE
08.06.—29.06.2024

EN

The exhibition *They lifted me into the sun again and packed my empty skull with cinnamon* by Jason Dodge is the last in the series of three Occasionals organised this year in collaboration with Rongwrong in Amsterdam. This exhibition concept, which is an annual part of our Satellite Programme, highlights a single work from Tlön Projects' *imaginary collection* in a specific location.

The Occasionals were inspired by a comment American artist Mark Rothko made in 1959 when he was staying in Cornwall (UK) and went to inspect a disused Methodist chapel with a view to purchasing it as an exhibition space for his paintings: *It would be good if little places could be set up all over the country, like a little country chapel, where the traveller or wanderer, could come for an hour to meditate on a single painting...*

They lifted me into the sun again and packed my empty skull with cinnamon was exhibited in six different locations simultaneously in the autumn of 2020: Athens, New York, Vienna, Paris, Brussels and Turin. The artist was explicitly absent. At Dodge's request the exhibitions were installed by stand-ins.

Absence is an important component of the exhibition. The title, derived from the poem *Mummy of a Lady Named Jemutesesonekh XXI Dynasty* by Thomas James (1946–1974), refers to the ultimate presence of absence: death. *I remember how I died. It was so simple! One morning the garden faded. My face blacked out.* The narrator, a woman from ancient Egypt, describes how her body undergoes the traditional death rituals as written down in the ancient Egyptian funerary text *The Book of the Dead*. The poem hovers without flinching in the grotesque physical reality of the mummification process, such as the removal of the brain — *A pointed instrument, hooked it through my nostrils, strand by strand* — whilst astonishingly reclaiming it as a last act of love: *Hands touched my sutures. I was so important!* The body is treated like an aesthetic object, rubbed with unguents and sprinkled with amber-coloured gum. *Before I learned to love myself too much, My body wound itself in spools of linen. Shut in my painted box, I am a precious object.*

The present manifestation of *They lifted me into the sun again and packed my empty skull with cinnamon* was assembled and installed by artist and author Becket Flannery who received a stack of missing animal posters and a found shopping list, as well as a series of specific objects: dried marigold buds, Bayer Aspirin adverts, batteries, stolen forks, an old T-shirt and red elastic bands. The shopping was unpacked in the space. The items gathered won't be immediately comprehensible, but we recognise them as being edibles and cleansing, healing and ritual products. Using a score written by dancer and choreographer Alix Einaudi, Flannery, as the translator of a poem, interpreted the words, entered into conversation with the objects, and improvised to create the incarnation of this exhibition.

I draw (magical circles) but the lines move round (in the stars). I seek my (Jason) accomplice. Stationed at the edge of each other, caught in a present which began some time ago, together we write ourselves away. Away from the flowers and the garments and the batteries and the forks, peeling ourselves off of them, leaving them un-regimented.

Alex Einaudi (epilogue to the score)

Jason Dodge (1969, USA) lives on the island of Møn (DK). For the past 25 years, Dodge has made sculptures and exhibitions revolving around absence, distance, haptic and visual perception. *They lifted me into the sun again and packed my empty skull with cinnamon* continues his habit of involving friends and colleagues in his artistic practice and borrowing titles and texts from poets for his exhibitions. His work reminds us of the indivisibility of body and spirit, that our bodies are linked to other bodies, organisms and systems, and that we are part of a larger mystery.

Becket Flannery/MWN (1984, USA) is an Amsterdam-based writer and artist. As Becket Flannery, he writes about art and the role of text in relation to artworks and exhibitions. He is currently an editor at the Netherlands-based art criticism platform Tangents. In addition to his writing on art, he performs and exhibits under the name Becket MWN. His installations often take language as their medium, but communication is not their goal. Rather, they engage with the construction of meaning as a process and a practice to open up a space for thought.

Every Occasionals is accompanied by an eponymous publication with a commissioned text. For *They lifted me into the sun again and packed my empty skull with cinnamon*, Becket Flannery, alongside installing the exhibition, has also written the text. This Sabo Day-designed publication will be presented during the exhibition's *finissage* on 29 June 2024 and can also be ordered by emailing: enter@tlonprojects.org

NL

De tentoonstelling *They lifted me in the sun again and packed my skull with cinnamon* van Jason Dodge is de laatste uit een reeks van drie Occasionals die dit jaar in samenwerking met Rongwrong in Amsterdam wordt gerealiseerd. Binnen dit tentoonstellingsconcept, een jaarlijks terugkerend onderdeel van het Satellietprogramma, wordt een enkel kunstwerk uit de *denkbeeldige collectie* van Tlön Projects op een specifieke locatie voor het voetlicht gebracht.

Het idee voor de Occasionals is geïnspireerd door een uitspraak van de Amerikaanse kunstenaar Mark Rothko, die in 1959 in Cornwall (VK) verbleef en een in onbruik geraakte Methodistenkapel ging bekijken, met het idee om deze te kopen als ruimte om zijn schilderijen te tonen: *It would be good if little places could be set up all over the country, like a little chapel, where the traveller or wanderer, could come for an hour to meditate on a single painting....*

They lifted me into the sun again and packed my empty skull with cinnamon werd in het najaar van 2020 op zes verschillende locaties tegelijkertijd getoond: Athene, New York, Wenen, Parijs, Brussel en Turijn. De kunstenaar was daarbij expliciet niet aanwezig, de tentoonstellingen werden op verzoek van Dodge door remplaçants geïnstalleerd.

Afwezigheid is een belangrijke component in de tentoonstelling. De titel, ontleend aan het gedicht *Mummy of a Lady Named Jemutesesonekh XXI Dynasty* van Thomas James (1946–1974), verwijst naar de ultieme aanwezigheid van afwezigheid, de dood. *I remember how I died. It was so simple! One morning the garden faded. My face blacked out.* De verteller, een Oud-Egyptische vrouw beschrijft hoe haar lichaam de traditionele doodsrituelen ondergaat, zoals opgetekend in de Oud-Egyptische funeraire tekst *The Book of the Dead*. Het gedicht volgt, zonder terug te denken, de groteske fysieke realiteit van het mummificatie-proces, zoals het verwijderen van de hersenen — *A pointed instrument, hooked it through my nostrils, strand by strand* — terwijl het verbazingwekkend genoeg wordt teruggevorderd als een laatste daad van liefde: *Hands touched my sutures. I was so important!*

Het lichaam wordt behandeld als een esthetisch object, met geurige zalven ingewreven en amberkleurige gom gesprenkeld. *Before I learned to love myself too much, My body wound itself in spools of linen. Shut in my painted box, I am a precious object.*

De huidige manifestatie van *They lifted me into the sun again and packed my empty skull with cinnamon* werd bijeengebracht en geïnstalleerd door kunstenaar en auteur Becket Flannery, die een stapel posters van een vermist dier en een gevonden boodschappenlijstje ontving, evenals een reeks specifieke voorwerpen: gedroogde goudbloem-knoppen, Bayer Aspirine-reclames, batterijen, gestolen vorken, een oud T-shirt en rode elastiekjes. De boodschappen werden uitgepakt in de ruimte. De verzamelde spullen zijn niet direct te doorgronden, maar we herkennen ze als eetbaar en reinigende, helende en rituele producten. Begeleid door een partituur, geschreven door danseres en choreografe Alix Einaudi, als de vertaler van een gedicht, interpreteerde Flannery de woorden, ging hij in gesprek met de voorwerpen en improviseerde om de incarnatie van deze tentoonstelling te creëren.

I draw (magical circles) but the lines move round (in the stars). I seek my (Jason) accomplice. Stationed at the edge of each other, caught in a present which began some time ago, together we write ourselves away. Away from the flowers and the garments and the batteries and the forks, peeling ourselves off of them, leaving them un-regimented.

Alex Einaudi (epiloog van de partituur)

Jason Dodge (1969, VS) woont op Møn (DK). De afgelopen vijftientig jaar heeft Dodge sculpturen en tentoonstellingen gemaakt die spreken over afwezigheid, afstand, haptische en visuele perceptie. *They lifted me into the sun again and packed my skull with cinnamon* bouwt voort op zijn eerdere gewoonte om vrienden en collega's te betrekken bij zijn artistieke praktijk en om titels en teksten te lenen van dichters voor zijn tentoonstellingen. Zijn werk herinnert ons eraan dat lichaam en geest onlosmakelijk zijn. Dat ons lichaam verbonden is met andere lichamen, organismen en systemen en dat we deel uitmaken van een groter mysterie.

Becket Flannery/MWN (1984, VS) is schrijver en kunstenaar, woonachtig in Amsterdam. Onder de naam Becket Flannery schrijft hij over kunst en de rol van tekst in relatie tot kunstwerken en tentoonstellingen. Hij is als redacteur verbonden bij het in Nederland gevestigde kunstkritiek-platform Tangents. Naast het schrijven over kunst, maakt hij performances en exposeert hij onder de naam Becket MWN. Zijn installaties gebruiken meestal taal als medium, maar communicatie is niet hun doel. In plaats daarvan houden ze zich bezig met de constructie van betekenis als een proces en een praktijk om ruimte te openen voor reflectie.

Bij iedere Occasionals verschijnt een gelijknamige publicatie met een in opdracht geschreven tekst. Voor *They lifted me into the sun again and packed my empty skull with cinnamon* heeft Becket Flannery, naast het installeren van de tentoonstelling, eveneens de tekst geschreven. Deze door Sabo Day vormgegeven publicatie wordt gepresenteerd tijdens de *fīnissage* van de tentoonstelling op 29 juni 2024 en is tevens te bestellen via: enter@tlnprojects.org

Occasionals III
Jason Dodge
*They lifted me into the sun again
and packed my empty skull with cinnamon*
08.06.—29.06.2024

Text/Tekst:
Petra Kuipers

Translation/Vertaling:
Titus Verheijen

Curated by/Curatoren:
Chris Bestebreurtje
Petra Kuipers

Venue/Locatie:
Rongwong, Binnen Bantammerstraat 2, Amsterdam (NL)

Opening Times/Openingstijden:
Friday and Saturday/vrijdag en zaterdag, 14:00—18:00

Public Programme/Publiek Programma:
Opening: 08.06.2024, 16:00—19:00
Finissage: 29.06.2024, 16:00—19:00

Made possible by/Mede mogelijk gemaakt door:
AFK (Amsterdams Fonds voor de Kunst)
Cultuurfonds Nederland
Danish Arts Foundation
Kerenidis Pepe Collection
Mondriaan Fonds

het
Cultuurfonds

TLön Projects' *imaginary collection* includes works from various private collections. It constitutes the point of departure for TLön Projects' Satellite Programme. *They lifted me into the sun again and packed my empty skull with cinnamon* by Jason Dodge originates from the Kerenidis Pepe Collection.

In de *denkbeeldige collectie* van TLön projects zijn werken opgenomen uit verscheidene private collecties. Deze *denkbeeldige collectie* vormt het vertrekpunt voor het Satellietprogramma van TLön Projects. *They lifted me into the sun again and packed my empty skull with cinnamon* van Jason Dodge maakt deel uit van de Kerenidis Pepe Collection.

The artists and writers for this Occasionals series were selected in consultation with Arnisa Zeqo of Rongwong.

De kunstenaars en schrijvers voor deze Occasionals-serie zijn geselecteerd in samenspraak met Arnisa Zeqo van Rongwong.

Graphic Design/Grafisch ontwerp: Sabo Day assisted by/geassisteerd door Augustinas Milkus
Typeface/Lettertype: Orbis for/voor TLön Projects by/door Jung-Lee Type Foundry

TLÖN PROJECTS, www.tlonprojects.org, enter@tlonprojects.org